

Judikatūras krājums

PAGaidu NOREGULĒJUMA TIESNEŠA RĪKOJUMS

2018. gada 22. novembrī*

Apelācija – Rīkojums par pagaidu noregulējumu – Valsts atbalsts – Atbalsts, ko Spānijas iestādes piešķirušas atsevišķiem futbola klubiem – Valsts struktūras piešķirta aizdevuma garantija trīs Valensijas autonomās kopienas futbola klubiem – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu – Rīkojums par atgūšanu – Piemērošanas apturēšana – Steidzamība – Pamatojums – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā

Lietā C-315/18 P(R)

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 57. panta otrajai daļai, ko 2018. gada 8. maijā iesniegusi

Valencia Club de Fútbol SAD, Valensija (Spānija), ko pārstāv *J. R. García-Gallardo Gil-Fournier* un *A. Guerrero Righetto*, *abogados*,

apelācijas sūdzības iesniedzējs,

pārējie lietas dalībnieki –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *B. Stromsky* un *G. Luengo*, kā arī *P. Němečková*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

Spānijas Karaliste,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

PAGaidu NOREGULĒJUMA TIESNESIS,

uzklausījis ģenerāladvokātu Dž. Hoganu [*G. Hogan*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1. Apelācijas sūdzībā *Valencia Club de Fútbol SAD* (turpmāk tekstā – “*Valencia CF*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 22. marta rīkojumu *Valencia Club de Fútbol /Komisija* (T-732/16 R, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais rīkojums”, EU:T:2018:171), ar kuru viņš noraidījis tā pieteikumu apturēt Komisijas Lēmuma (ES) 2017/365 (2016. gada 4. jūlijs) par

* Tiesvedības valoda – spāņu.

valsts atbalstu SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP), ko Spānija sniegusi *Valencia Club de Fútbol [SAD]*, *Hércules Club de Fútbol [SAD]* un *Elche Club de Fútbol [SAD]* (OV 2017, L 55, 12. lpp., turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”), piemērošanu.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 Apelācijas sūdzības iesniedzējs *Valencia CF* ir 1919. gadā dibināts profesionāls futbola klubs, kas spēlē Spānijas futbola līgas virslīgā.
- 3 2012. un 2013. gadā Eiropas Komisija tika brīdināta, ka *Generalitat Valenciana* [Valensijas autonomās kopienas pārvalde] varētu būt sniegusi valsts atbalstu bankas aizdevumu garantiju veidā trim futbola klubiem Valensijas autonomajā kopienā, to skaitā *Valencia CF*.
- 4 2016. gada 4. jūlijā Komisija pieņēma strīdīgo lēmumu. Šā lēmuma 1. pantā tā būtībā ir konstatējusi, ka Spānijas Karaliste ir nelikumīgi piešķirusi ar iekšējo tirgu nesaderīgu valsts atbalstu, tostarp *Fundación Valencia Club de Fútbol* (turpmāk tekstā – “*Fundación Valencia*”), pirmkārt, 19 193 000 EUR apmērā kā *Instituto Valenciano de Finanzas* [Valensijas Finanšu iestāde], *Generalitat Valenciana* finanšu iestādes, piešķirtu valsts garantiju, lai segtu *Fundación Valencia* piešķirtu bankas aizdevumu *Valencia CF* akciju parakstīšanai šīs pēdējās kapitāla palielināšanas ietvaros, un, otrkārt, 1 188 000 EUR apmērā ar minēto bankas aizdevumu saistītās pamatsummas, procentu un citu izmaksu segšanai. Strīdīgā lēmuma 2.–4. pantā Komisija uzdeva Spānijas Karalistei nekavējoties un faktiski atgūt no *Valencia CF* konkrēto atbalstu, ieskaitot procentus, no brīža, kad atbalsts tika nodots šī pēdējā rīcībā, un paziņot Komisijai par šā lēmuma īstenošanu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais rikojums

- 5 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 20. oktobrī, apelācijas sūdzības iesniedzējs cēla prasību, būtībā lūdzot atcelt strīdīgo lēmumu.
- 6 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2016. gada 28. oktobrī, apelācijas sūdzības iesniedzējs iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lūdzot vispirms apturēt strīdīga lēmuma 3. un 4. panta piemērošanu, ciktāl Komisija tajos ir uzdevusi no tā atgūt konkrēto valsts atbalstu, tad pakārtoti – lai piemērošanas apturēšana tiktu sasaistīta ar garantijas iemaksu par labu *Instituto Valenciano de Finanzas* un visbeidzot pakārtoti tam – lai tiktu noteikti jebkādi citi apturēšanas pasākumi atbilstoši nosacījumiem, kādus Vispārējā tiesa uzskatītu par noderīgiem.
- 7 2016. gada 4. novembrī Vispārējās tiesas priekšsēdētājs lūdza apelācijas sūdzības iesniedzēju rakstveidā atbildēt uz jautājumiem, uz kuriem tas atbildēja 2016. gada 7. novembrī.
- 8 Ar 2016. gada 10. novembra rikojumu Vispārējās tiesas priekšsēdētājs atbilstoši Reglamenta 157. panta 2. punktam noteica piemērošanas apturēšanu uz laiku līdz rikojuma par pagaidu noregulējuma procedūras pabeigšanu izdošanai.
- 9 2016. gada 5. decembrī *Fundación Valencia* lūdza atļauju iestāties pagaidu noregulējuma tiesvedībā apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumu atbalstam. Šo lūgumu Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja ar 2017. gada 6. aprīļa rikojumu *Valencia Club de Fútbol/Komisija* (T-732/16 R, nav publicēts, EU:T:2017:272).
- 10 2017. gada 11. decembrī Vispārējās tiesas priekšsēdētājs aicināja apelācijas sūdzības iesniedzēju “iesniegt aktuālo informāciju par tā finansiālo situāciju, ko pamato atbilstoši dokumentāri pierādījumi, tostarp pēdējais auditētais finanšu pārskats, kā arī jebkāda cita veida atbilstošu informāciju par

notikušajām izmaiņām laikā kopš pieteikuma par pagaidu noregulējumu iesniegšanas”. Apelācijas sūdzības iesniedzējs šo lūgumu izpildīja 2017. gada 21. decembrī. 2018. gada 18. janvārī Komisija pauda nostāju par apelācijas sūdzības iesniedzēja sniegtajām atbildēm.

- 11 2018. gada 24. janvārī apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdza tam atļaut iesniegt operatīvos finanšu pārskatus par laikposmu līdz 2017. gada 31. decembrim un atļaut tam paust nostāju par diviem Komisijas 2018. gada 18. janvāra nostājā norādītajiem argumentiem. Šis dokuments tika pievienots lietas materiāliem, un apelācijas sūdzības iesniedzējam tika atļauts iesniegt operatīvos finanšu pārskatus, ko tas izdarīja 2018. gada 5. februārī.
- 12 2018. gada 22. martā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs izdeva pārsūdzēto rīkojumu, ar kuru viņš noraidīja pieteikumu par pagaidu noregulējumu.
- 13 Šajā nolūkā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs vispirms izvērtēja, vai ir izpildīts ar steidzamību saistītais nosacījums. Šajā ziņā pārsūdzētā rīkojuma 39. punktā viņš arī ir atgādinājis, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, kad ir iesniegts pieteikums par kāda Savienības tiesību akta piemērošanas apturēšanu, lūgtā pagaidu pasākuma noteikšana ir attaisnota vienīgi tad, ja konkrētais akts ir apgalvotā būtiskā un neatgriezeniskā kaitējuma galvenais iemesls. Minētā rīkojuma 41. punktā viņš ir piebildījis, ka gadījumā, kad norādītajam kaitējumam ir finansiāls raksturs, lūgtie pagaidu pasākumi ir attaisnoti tad, ja ir jākonstatē, ka bez šiem pasākumiem lietas dalībnieks, kas tos lūdz, varētu nonākt situācijā, kas var apdraudēt tā finansiālo dzīvotspēju, vēl pirms lietā tiek pieņemts galīgais nolēmums pēc būtības, vai ja būtiski izmainītos tā tirgus daļas, jo īpaši raugoties no tā uzņēmuma lieluma un apgrozījuma, kā arī attiecīgā gadījumā grupas, kurā tas ietilpst, raksturīgās iezīmes.
- 14 No pārsūdzētā rīkojuma 47. punkta izriet, ka, lai pierādītu lūgtās piemērošanas apturēšanas steidzamību, apelācijas sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka konkrēto summu tūlītēja atgūšana apdraudētu tā finansiālo dzīvotspēju un būtiski un neatgriezeniski izmainītu tā stāvokli futbola klubu tirgū.
- 15 Šajā ziņā pārsūdzētā rīkojuma 48. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir konstatējis, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja norādītajam kaitējumam ir mantisks raksturs.
- 16 Izvērtējis apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegtos pierādījumus, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs secināja, ka tas neatrodas tādā situācijā, kurā būtu apdraudēta tā finansiālā dzīvotspēja, nedz ka tam pastāv risks, ka tā tirgus daļas būtiski un neatgriezeniski tiktu izmainītas.
- 17 Līdz ar to Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzēja pieteikumu par pagaidu noregulējumu un atcēla savu 2016. gada 10. novembra rīkojumu.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 18 Apelācijas sūdzībā norādītie apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai būtībā ir šādi:
  - atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
  - izdot rīkojumu apturēt strīdīgā lēmuma piemērošanu;
  - pakārtoti nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 19 Ar atsevišķu dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts vienā dienā ar apelācijas sūdzību, apelācijas sūdzības iesniedzējs iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

- 20 Tā kā Tiesas priekšsēdētāja vietnieks un pirmās palātas priekšsēdētājs bija aizņemti, par pagaidu noregulējuma tiesneša pilnvaru īstenotāju saskaņā ar Reglamenta 13. pantu 2018. gada 4. jūnijā tika nozīmēts Tiesas otrās palātas priekšsēdētājs.
- 21 Ar Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2018. gada 13. jūnija rīkojumu *Valencia Club de Fútbol*/Komisija (C-315/18 P(R)-R, nav publicēts, EU:C:2018:443), kas saskaņā ar Reglamenta 160. panta 7. punktu tika izdots, neuzklausot citus lietas dalībniekus, strīdīgā lēmuma piemērošana tika apturēta līdz vai nu rīkojuma par pagaidu noregulējuma procedūras izbeigšanu izdošanai, vai līdz rīkojuma, ar kuru tiek izņemta izskatāmā apelācijas sūdzība, izdošanai atkarībā no tā, kurš no tiem tiek izdots ātrāk.
- 22 Savā atbildes rakstā uz apelāciju, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 18. jūnijā, Komisija lūdz:
- noraidīt apelācijas sūdzību un
  - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Par pieņemamību

- 23 Komisija apstrīd apelācijas sūdzības pieņemamību, kas, tās ieskatā, ir balstīta vienkārši uz lietas dalībnieku nevienprātību par Vispārējās tiesas priekšsēdētāja veikto faktu novērtējumu.
- 24 Norādāms, ka apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzējs būtībā apgalvo, pirmkārt, ka Vispārējās tiesas priekšsēdētājs nav atbildējis uz vairākiem tā norādītajiem argumentiem pirmajā instancē un, otrkārt, ka viņš ir atteicies ņemt vērā kādu pierādījumu, par kuru tas tomēr bija viņu informējis un kas bija iesniedzams vēlāk. Šādi rīkojoties, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs esot pārkāpis efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu.
- 25 Šajā ziņā ir pietiekami konstatēt, kā izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras, ka apelācijas ietvaros tās veicamās pārbaudes mērķis tostarp ir pārbaudīt, vai Vispārējā tiesa no juridiskā viedokļa pietiekami ir atbildējusi uz visiem apelācijas sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem (Tiesas priekšsēdētāja rīkojums, 2016. gada 14. jūnijs, *Chemtura Netherlands/EPNI*, C-134/16 P(R), nav publicēts, EU:C:2016:442, 46. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2016. gada 26. maijs, *Rose Vision/Komisija*, C-224/15 P, EU:C:2016:358, 26. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī pārbaudīt, vai ir tikuši ievēroti vispārējie tiesību principi un procesuālie noteikumi attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu iegūšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 21. septembris, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Komisija*, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 70. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 26 No minētā izriet, ka apelācijas sūdzība ir pieņemama.

Par lietas būtību

- 27 Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus.

Par pirmo pamatu

- 28 Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Vispārējās tiesas priekšsēdētājam, ka viņš neesot izvērtējis steidzamības kritēriju attiecībā uz kaitējumu bez mantiska vai finansiāla rakstura, kaut gan tā 2018. gada 24. janvārī un 5. februārī iesniegtajos procesuālajos rakstos un dokumentos, kas esot tikuši

pievienoti Vispārējās tiesas lietas materiāliem, tas esot norādījis uz tāda cita veida kaitējuma esamību, kas simtgadīgam futbola klubam ir preču zīmes tēla apdraudējums, kā arī uz vēl cita ar sportu saistīta kaitējuma esamību. Šādi rīkojoties, steidzamības izvērtējumu Vispārējās tiesas priekšsēdētājs esot veicis vien daļēji, tādējādi pārkāpjot efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu.

- 29 Komisija nepiekrīt apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentācijai.
- 30 Iesākumā norādāms, ka, lai gan apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principa pārkāpumu, ir jākonstatē, ka ar tā šā pamata pamatojumam izvirzītajiem argumentiem būtībā tiek mēģināts pierādīt, ka Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, lai gan bija tā 2018. gada 24. janvārī un 5. februārī šajā ziņā iesniegtie procesuālie raksti, nav paudis nostāju par steidzamības kritēriju attiecībā uz kaitējumu bez finansiāla rakstura.
- 31 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka pamata norādīšana par to, ka Vispārējā tiesa nav sniegusi atbildi uz pirmajā instancē izvirzītiem argumentiem, būtībā nozīmē atsaukšanos uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, kas izriet no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. panta, kurš Vispārējā tiesā piemērojams atbilstoši šo statūtu 53. panta pirmajai daļai un Vispārējās tiesas Reglamenta 119. pantam (Tiesas priekšsēdētāja rīkojums, 2016. gada 14. jūnijs, *Chemtura Netherlands/EPNI*, C-134/16 P(R), nav publicēts, EU:C:2016:442, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Pārsūdzētajā rīkojumā, vispirms tā 34. punktā atgādinot, pirmkārt, ka piemērošanas apturēšanu un citus pagaidu pasākumus pagaidu noregulējuma tiesnesis var piemērot, ja ir noskaidrots, ka to noteikšana pirmšķietami faktiski un juridiski ir attaisnojama (*fumus boni juris*) un ka tie ir steidzami tajā ziņā, ka, lai novērstu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu tos lūgušajam lietas dalībniekam, ir nepieciešams, lai tie tiktu pieņemti un lai to iedarbība izpaustos vēl pirms nolēmuma pamatlietā pieņemšanas, un, otrkārt, ka šie nosacījumi ir kumulatīvi un ka tādēļ pieteikumi par pagaidu noregulējumu ir jānoraida, ja kāds no šiem nosacījumiem nav izpildīts, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs iesākumā ir izvērtējis, vai ir ticis izpildīts nosacījums par steidzamību.
- 33 Pārsūdzētā rīkojuma 47. punktā viņš ir uzsvēris, ka, lai pierādītu lūgtās piemērošanas apturēšanas steidzamību, apelācijas sūdzības iesniedzējs bija norādījis, ka konkrēto summu tūlītēja atgūšana apdraudētu tā finansiālo dzīvotspēju un būtiski un neatgriezeniski izmainītu tā stāvokli futbola klubu tirgū.
- 34 Šajā ziņā viņš pirmām kārtām attiecībā uz rīkojumā par atgūšanu norādīto pamatsummu 20 381 000 EUR apmērā un procentiem 2 949 523,62 EUR apmērā, kas aprēķināti par laikposmu līdz 2016. gada 5. novembrim, pārsūdzētā rīkojuma 48. punktā ir norādījis, ka šis apelācijas sūdzības iesniedzēja norādītais kaitējums ir ar finansiālu raksturu.
- 35 Otrām kārtām saistībā ar jautājumu par to, vai apelācijas sūdzības iesniedzējam ir izdevies pierādīt, ka norādītais kaitējums ir būtisks un neatgriezenisks, pārsūdzētā rīkojuma 50. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, pamatojoties uz apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniegtajiem auditētajiem finanšu pārskatiem par 2016./2017. finanšu gadu, kas tika noslēgts 2017. gada 30. jūnijā, ir konstatējis, ka no minētajiem finanšu pārskatiem izriet, pirmkārt, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs bija izveidojis uzkrājumu apmērā, kas atbilda rīkojumā par atgūšanu minētajai summai, otrkārt, ka tajā laikā apelācijas sūdzības iesniedzējam joprojām bija pieejamas divas tā vairākuma akcionāra kredītlīnijas, viena līdz 12 000 000 EUR un otra līdz 42 000 000 EUR, un, treškārt, ka tajā laikā vairākuma akcionārs bija piekritis sniegt savu finansiālo atbalstu, lai ļautu apelācijas sūdzības iesniedzējam turpināt savu darbību. Ceturtkārt, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir piebīdis, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nebija norādījis, ka šis kredītlīnijas vairs nebūtu spēkā vai ka vairākuma akcionārs būtu pārskatījis savu apņemšanos sniegt nepieciešamo finansiālo atbalstu, lai nodrošinātu tā darbības turpināšanos.

- 36 Trešām kārtām pārsūdzētā rīkojuma 51. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir norādījis, ka, ņemot vērā šos apstākļus, apelācijas sūdzības iesniedzējam ir jānorāda iemesli, kādēļ tas atrodas situācijā, kas apdraud tā finansiālo dzīvotspēju, vai kādēļ pastāv risks, ka tā tirgus daļa varētu tikt ilglaicīgi un neatgriezeniski izmainīta.
- 37 Pārsūdzētā rīkojuma 52. punktā viņš ceturtām kārtām tomēr ir uzsvēris, ka savā argumentācijā par tā finansiālo situāciju apelācijas sūdzības iesniedzējs nav minējis tam pieejamās kredītlīnijas līdz 54 000 000 EUR un tā vairākuma akcionāra piesolīto finansiālo atbalstu un nav paskaidrojis iemeslus, kādēļ, lai gan ir šis atbalsts, būtu jāsecina, ka pastāv risks tā finansiālajai dzīvotspējai.
- 38 Piektām kārtām saistībā ar apgalvoto risku, ka varētu tikt būtiski un neatgriezeniski izmainīta apelācijas sūdzības iesniedzēja tirgus daļa, pārsūdzētā rīkojuma 54. un 55. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir norādījis, ka tā argumentācija būtībā ir balstīta uz hipotētisku gadījumu, ka tā spiedīgā finansiālā situācija neļautu samaksāt rīkojumā par atgūšanu minētās summas, vienlaikus neizraisot smagas sekas tā spējai pabeigt spēlētāju pārejas un tā stāvoklim references futbola klubu tirgū. Tomēr apelācijas sūdzības iesniedzēja neesot norādījusi šā sprieduma 37. punktā minētās kredītlīnijas un vairākuma akcionāra atbalstu.
- 39 Kā izriet no iepriekš minētajiem apsvērumiem un ievērojot apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu, ka tas būtu kļuvis nespējīgs pabeigt spēlētāju pārejas, uz ko Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir atbildējis pārsūdzētā rīkojuma 55. punktā, kura saturs ir atgādināts šā rīkojuma iepriekšējā punktā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs nav, kā to apelācijas sūdzībā norāda apelācijas sūdzības iesniedzējs, konkrēti paudis nostāju par iespējamo cita veida kaitējumu bez finansiāla rakstura, uz ko ir norādīts tā 2018. gada 24. janvāra un 5. februāra procesuālajos rakstos.
- 40 Šeit vietā ir atgādināt, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka Vispārējās tiesas nolēmumiem ir jābūt pietiekami pamatotiem, lai Tiesa varētu īstenot pārbaudi tiesā. Šajā ziņā pietiek ar to, ka argumentācija ir skaidra un saprotama un turklāt tā pamato apsvērumu, kuru tā tiecas atbalstīt (šajā nozīmē skat. Tiesas priekšsēdētāja rīkojumu, 2002. gada 18. oktobris, Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-232/02 P(R), EU:C:2002:601, 56. punkts, un Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojumu, 2013. gada 19. decembris, Komisija/Vācija, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, 66. punkts).
- 41 Turklāt no Tiesas tikpat pastāvīgās judikatūras izriet, ka šis pienākums norādīt pamatojumu neliek Vispārējai tiesai sniegt izklāstu, kurā izsmeloši un pa vienam būtu aplūkoti visi lietas dalībnieku paustie argumenti, un ka Vispārējās tiesas pamatojums līdz ar to var būt netiešs, ar nosacījumu, ka tas ļauj ieinteresētajām personām saprast, kādu iemeslu dēļ Vispārējā tiesa nav pieņēmusi to argumentus, un Tiesai iegūt pietiekami daudz informācijas, lai īstenotu pārbaudi (Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojums, 2016. gada 14. jūnijs, *Chemtura Netherlands/EPNI*, C-134/16 P(R), nav publicēts, EU:C:2016:442, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 42 Aplūkojamajā gadījumā norādāms, ka viss apelācijas sūdzības iesniedzēja 2018. gada 24. janvāra un 5. februāra procesuālajos rakstos apgalvotais kaitējums būtībā ir, kā to pārsūdzētā rīkojuma 54. un 55. punktā norādījusi Vispārējā tiesa, balstīts pieņēmumā, ka, lai samaksātu rīkojumā par atgūšanu norādītās naudas summas, tas būtu spiests iesniegt pieteikumu par preventīvās pārstrukturēšanas procedūras uzsākšanu vai ka tam vismaz nebūtu iespējami segt parādus saviem spēlētājiem un tehniskajiem darbiniekiem, regulatīvajām struktūrām vai arī citiem profesionālajā futbola līgā spēlējošajiem klubiem.
- 43 Proti, 2018. gada 24. janvāra procesuālajā rakstā apelācijas sūdzības iesniedzējs vispirms norādīja, ka pieteikuma par preventīvās pārstrukturēšanas procedūras uzsākšanu iesniegšana “varētu izraisīt administratīvās kategorijas samazināšanu valsts līmeņa sacensībās” vai arī izraisīt asociētā statusa zaudēšanu, izslēdzot sporta klubu, kā rezultātā klubam, kas nebūtu izpildījis savus pienākumus, nāktos pieteikties “amatieru” sacensībām. Tas ir piebūdis, ka tāda pieteikuma iesniegšana varētu to kavēt iegūt Eiropas Futbola asociāciju savienības (UEFA) licenci. Turpinājumā apelācijas sūdzības iesniedzējs ir

precizējis, ka šīs situācijas galvenās mantiskā rakstura sekas attiecībā uz to izpaustos kā negūtie ieņēmumi no valsts līmeņa un starptautiskajām sacensībām, “A komandas spēlētāju” zaudēšana apmaiņā pret neesošu vai ļoti zemu pārejas maksu, negūtie ieņēmumi no televīzijas retranslācijas tiesībām, negūtie ieņēmumi no reklāmas, kā arī negūtie ieņēmumi no atribūtikas pārdošanas. Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzējs ir uzsvēris, ka risks nepiedalīties profesionālās sacensībās vienas vai pat divu sezonu laikā tam būtu postošs, radot neatgriezenisku kaitējumu kluba tēlam, izraisot “A komandas spēlētāju” kluba masveida pamešanu, kā arī zaudējumus vairāku miljonu euro apmērā no kluba regulārajiem ieņēmumiem.

- 44 2018. gada 5. februāra procesuālajā rakstā apelācijas sūdzības iesniedzējs papildus ir norādījis, ka atbilstoši profesionālās futbola ligas statūtiem nespēja segt parādus pret spēlētājiem un tehniskajiem darbiniekiem, regulatīvajām struktūrām vai citiem tajā spēlējošajiem klubiem tiek uzskatīta par ļoti smagu pārkāpumu, kas var izraisīt disciplinārās procedūras uzsākšanu un tādas bargas sankcijas kā pazemināšana uz zemāku kategoriju, asociētā statusa zaudēšana vai licences zaudēšana. Tādējādi pats pieteikuma par preventīvās pārstrukturēšanas procedūras uzsākšanu fakts varētu kavēt apelācijas sūdzības iesniedzēju izpildīt savas finansiālās saistības īstermiņā un līdz ar to – piedalīties profesionālās sacensībās nākamajā sezonā, kam būtu postošas mantiska rakstura un ekonomiskas sekas un kas izraisītu neatgriezenisku kaitējumu kluba tēlam.
- 45 Tomēr šā rīkojuma 42. punktā minētā pieņēmuma patiesumu apelācijas sūdzības iesniedzējs Vispārējā tiesā nav pierādījis. Proti, kā pārsūdzētā rīkojuma 48.–55. punktā savā neatkarīgajā faktū – uz kuru nepareizību vai sagrozīšanu Tiesai nekādā veidā nav norādīts – novērtējumā secinājis Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, šķiet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs, kuram saskaņā ar Vispārējās tiesas priekšsēdētāja konstatēto ir pieejamas kredītlīnijas līdz 54 000 000 EUR un tā vairākuma akcionāra saskaņots finansiāls atbalsts, nav izskaidrojis iemeslus, kādēļ, lai gan ir minētās kredītlīnijas un minētais atbalsts, būtu jāsecina, ka pastāv risks tā finansiālajai dzīvotspējai.
- 46 Nepastāvot tādām riskam un tā kā nav iesniegts pieteikums par preventīvās pārstrukturēšanas procedūras uzsākšanu, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, konkrēti nepauzot nostāju par apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentiem attiecībā uz iespējamo kaitējumu bez mantiska vai finansiāla rakstura, kas rastos tāda procesa uzsākšanas rezultātā, ir noraidījis pieteikumu par pagaidu noregulējumu, nepārkāpjot pienākumu norādīt pamatojumu.
- 47 No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

- 48 Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka, atbildot uz Vispārējās tiesas priekšsēdētāja nolūkā iegūt aktualizētu informāciju par tā finansiālo stāvokli uzdotu jautājumu, tas viņu informēja, ka vistuvākajā laikā sagaidāms revīzijas komisijas ziņojums par tā operatīvajiem finanšu pārskatiem uz 2017. gada 31. decembri. Šajā ziņā tas 2017. gada 21. decembra, 2018. gada 24. janvāra un 5. februāra procesuālajos rakstos esot uzsvēris, cik svarīga ir pilnu operatīvo finanšu pārskatu un minētā ziņojuma iesniegšana, pirms Vispārējās tiesas priekšsēdētājs izlemj pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Atbilstoši efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principam pieteikums par pagaidu noregulējumu Vispārējās tiesas priekšsēdētājam esot bijis jāizlemj tikai pēc šo dokumentu saņemšanas.
- 49 Komisija apgalvo, ka otrais pamats nav pamatots.
- 50 Iesākumā norādāms, ka 2017. gada 21. decembra procesuālajā rakstā apelācijas sūdzības iesniedzējs Vispārējās tiesas priekšsēdētājam darīja zināmu, ka 2018. gada 7. februārī tas viņam varētu nosūtīt operatīvo finanšu pārskatu uz 2017. gada 31. decembri projektu un, ja Vispārējās tiesas priekšsēdētājs

to uzskatītu par vajadzīgu, daļēju operatīvajos finanšu pārskatos ietvertās informācijas izvērtējumu, kā arī operatīvo finanšu pārskatu pielikumu pēc šā rīkojuma 48. punktā minētā revīzijas komisijas ziņojuma saņemšanas 2018. gada 31. martā.

- 51 Arī 2018. gada 24. janvāra procesuālajā rakstā apelācijas sūdzības iesniedzējs ir izteicis lūgumu atļaut iesniegt savus operatīvos finanšu pārskatus uz 2017. gada 31. decembri, lai saskaņā ar tā norādīto ļautu Vispārējās tiesas priekšsēdētājam iegūt visjaunāko iespējamo kopainu par finansiālo situāciju, pirms viņš izdod savu rīkojumu.
- 52 Tā kā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs apmierināja šo lūgumu, 2018. gada 5. februārī apelācijas sūdzības iesniedzējs iesniedza savus operatīvos finanšu pārskatus uz 2017. gada 31. decembri. Minētajiem pārskatiem pievienotajā procesuālajā rakstā apelācijas sūdzības iesniedzējs, “ņemot vērā to nozīmi”, piedāvāja Vispārējās tiesas priekšsēdētājam iesniegt pilnus operatīvos finanšu pārskatus, kā arī minēto revīzijas komisijas ziņojumu, kas tiktu pabeigts 2018. gada 31. martā.
- 53 Šajā ziņā lietā nav strīda par to, ka Vispārējās tiesas priekšsēdētājs šo priekšlikumu neizskatīja un izdeva pārsūdzēto rīkojumu 2018. gada 22. martā.
- 54 Šādi rīkojoties, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs nav pieļāvis kļūdu tiesību piemērošanā.
- 55 Proti, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pieteikumam par pagaidu noregulējumu pašam par sevi ir jāļauj atbildētājam sagatavot savus apsvērumus un pagaidu noregulējuma tiesnesim izlemt to, attiecīgā gadījumā bez citas papildu informācijas, un būtiskajiem faktiem un tiesību elementiem ir jāizriet no paša minētā pieteikuma teksta (Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojums, 2016. gada 6. septembris, *Inclusion Alliance for Europe*/Komisija, C-378/16 P-R, nav publicēts, EU:C:2016:668, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 56 Ievērojot ātrumu, kas raksturo pagaidu noregulējuma procedūru, no lietas dalībnieka, kurš lūdz noteikt pagaidu pasākumus, ir saprātīgi pieprasīt, lai tas, izņemot ārkārtas gadījumus, jau sava pieteikuma iesniegšanas brīdī iesniegtu visus tā pamatojumam pieejamos pierādījumus, lai pagaidu noregulējuma tiesnesis uz šā pamata varētu izvērtēt minētā pieteikuma pamatotību (Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojums, 2016. gada 6. septembris, *Inclusion Alliance for Europe*/Komisija, C-378/16 P-R, nav publicēts, EU:C:2016:668, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Pat tādā gadījumā, ja kāds pierādījums, kā tas ir aplūkojamajā gadījumā, var būt pieejams tikai pēc pieteikuma par pagaidu noregulējumu iesniegšanas, no judikatūras izriet, ka tikai Vispārējās tiesas priekšsēdētājs var spriest par to, vai, iespējams, vajadzēs papildināt tā rīcībā esošo informāciju par lietām, kuras tam nodotas izskatīšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 67. punkts, kā arī Tiesas priekšsēdētāja vietnieka rīkojumu, 2018. gada 17. maijs, *Amerikas Savienotās Valstis/Apple Sales International* u.c., C-12/18 P(I), nav publicēts, EU:C:2018:330, 22. punkts).
- 58 Aplūkojamajā gadījumā pārsūdzētā rīkojuma 36. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir uzskatījis, ka, ņemot vērā lietas materiālus, viņa rīcībā ir visas nepieciešamās ziņas, lai izlemtu pieteikumu par pagaidu noregulējumu.
- 59 Turklāt to, vai procesuālajiem dokumentiem ir pierādījumu spēks, izvērtē vienīgi viņš pats, un uz to netiek attiecināta pārbaude Tiesā apelācijas tiesvedības ietvaros, izņemot Vispārējā tiesā iesniegto pierādījumu sagrozišanas gadījumā vai tad, ja Vispārējās tiesas veikto konstatāciju būtiska neprecizitāte izriet no lietas materiālos iekļautajiem dokumentiem (spriedumi, 2009. gada 16. jūlijs, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland*/Komisija, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 163. punkts, un 2015. gada 19. marts, *Dole Food* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 58. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 60 Tomēr tāda nepareizība vai sagrozīšana apskatāmajā apelācijas sūdzībā nekādi nav apgalvota. Gluži pretēji, tajā apelācijas sūdzības iesniedzējs ir uzsvēris, ka revīzijas komisijas sagatavotais revīzijas ziņojums par pabeigto operatīvo finanšu pārskatu daļējo pārbaudi, kas tā rīcībā galu galā nonāca 2018. gada 23. martā, vien “apstiprina kluba finansiālo situāciju, kāda tā atspoguļota kluba pagaidu finanšu pārskatos uz 2017. gada 31. decembri”.
- 61 No minētā izriet, ka otrais pamats, kā arī visa apelācijas sūdzība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 62 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 63 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā nolēmums tai ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā, kā arī pagaidu noregulējuma procedūrā lietā C-315/18 P(R)-R.

Ar šādu pamatojumu pagaidu noregulējuma tiesnesis izdod rīkojumu:

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *Valencia Club de Fútbol SAD* atlīdzina tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā, kā arī pagaidu noregulējuma procedūrā lietā C-315/18 P(R)-R.

[Paraksti]